

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 14

El president

Reprenem la sessió.

Compareixença

de Mireia Pujol i Ferrusola (tram. 357-01124/10)

Amb el tercer punt de l'ordre del dia, que és la compareixença de la senyora Mireia Pujol i Ferrusola, a qui en primera instància li cedim la paraula. Benvinguda a les tasques de la comissió.

Mireia Pujol Ferrusola

Bona tarda, senyors i senyores diputats. Tal com li he comunicat al president, el senyor Fernández Ramos, m'acullo al meu dret de no declarar i no contestaré cap pregunta.

Moltes gràcies.

El president

Seria el torn, doncs, dels grups parlamentaris per formular les seves preguntes, i en primera instància és el torn del Grup d'Esquerra Republicana, en veu de l'il·lustre diputat Sergi Sabrià.

Sergi Sabrià i Benito

Gràcies, president.

Senyora Mireia Pujol Ferrusola, benvinguda al Parlament, lamentem, doncs, no tenir la possibilitat d'intercanviar les preguntes amb vostè, en tot cas, intentarem plantejar alguns dels temes que a nosaltres ens semblaven interessants i que vostè pogués aclarir, que ens pogués explicar, que ens pogués ampliar, sumar les compareixences que ja hem fet de membres de la seva família. En tot cas, bé jo explico alguns dels temes o alguns dels plantejaments que a nosaltres ens hauria agradat que tinguessin resposta i, en tot cas, sempre té la possibilitat que si algun tema considera a bé de respondre, doncs, de poder-ho fer.

Vostè el juliol d'aquest 2014 ingressa al Banc de Madrid 1.072.000 euros en una declaració complementària. A nosaltres ens agradaria molt saber si aquesta regularització representa tots els diners que vostè té a fora i que, per tant, amb això que ha declarat queda a zero qualsevol diners fora de l'Estat espanyol? *(Pausa.)* No contestarà? *(Pausa.)* D'acord.

Hi havia també alguns altres temes que ens hauria agradat, doncs, puntualitzar, nosaltres, evidentment, hem fet la feina, hem vist la seva declaració que continua penjada a internet i que, per tant, hem pogut accedir a la seva declaració davant del jutge, i ens hauria, doncs, agradat saber també si vostè considera que tot el que va regularitzar tenia el seu origen en la deixa, i això, doncs, també hagués sigut una pregunta que ens hagués agradat molt saber. També ens sembla interessant, doncs, 62 milions de pessetes, que són el que reiteradament s'ha anat parlant que era el que corresponia a cadascun dels germans, suposen 372.600, aproximadament, euros, que suposo que com a la resta de germans es van ingressar entre el 92 i el 2000 fragmentat.

A nosaltres ens hauria agradat molt saber també si era conscient que vostè de tots els germans és la que aparentment ha tret el millor rendiment d'aquests 62 milions, i ens agradaria molt haver pogut saber el com ho ha fet això, ja que algun dels seus germans es dediquen al sector de negocis o a les inversions i en canvi vostè ha sigut qui ha sigut capaç de treure'n un rendiment més important, potser és gràcies a l'assessorament de la senyora Pallerola, tot i que a nosaltres ens costa entendre, doncs, que d'aquests 372.000 hagi sigut capaç d'arribar fins a 1.250.000 euros, com a mínim. I aquí fem la suma, doncs, d'una banda, dels diners que vostè acaba regularitzant i s'hi sumen tots els diners en efectiu que queda demostrat i que vostè va anar a retirar en el seu moment i, per tant, ens hagués agradat saber, doncs, si havia la possibilitat que vostè rebés més diners que no pas els seus germans.

A la seva declaració al jutjat tampoc aconseguim aclarir, jo crec que és una de les coses que genera més dubtes i que també avui hagués estat interessant poder ampliar el que explica allà, que he de dir que els com a mínim 153.000 euros que retira entre març de 2011 i juny de 2014, i també ens hauria agradat molt saber si abans del 2011 vostè retira quantitats equivalents ja que en aquest cas això no se sap i hauria estat bé, doncs, ja que allà no aconseguim contestar-ho, si ha fet

memòria o si ens podia aportar alguna informació més, que em sembla que no aconseguirem.

D'altres temes que també hauria estat molt interessant de poder aclarir avui, hem quedat que va ser molt eficient a l'hora de fer rendir els seus diners a Andorra i, per una altra banda, i anant a un altre tema, la immobiliària Realia ha confirmat que li va adjudicar l'any 2002 un pis de protecció oficial, un pis de 127 metres quadrats, un pis a primera línia de mar i amb una plaça d'aparcament de catorze metres, com deia, un pis de protecció oficial. I la pregunta aquí és si és conscient que només amb el rendiment anual que treia dels diners d'Andorra vostè ja quedava àmpliament fora dels requisits que es demanen per accedir a un habitatge de protecció oficial. I aquí, més enllà que no és legal, i malgrat pugui haver prescrit, també ens semblaria molt interessant saber què en pensa vostè des d'un punt de vista ètic, què en pensa vostè que aquesta qualificació de protecció oficial es fes, segons sembla i segons hem pogut accedir, tot just vuit dies abans que es produís la venda o que a dia d'avui aquest pis de protecció oficial hagi duplicat el seu preu.

I, amb el permís del president acabo amb un últim tema, que és, doncs, preguntar-li per què decideix vendre la seva empresa precisament ara, no?, per què decideix vendre la seva empresa precisament el desembre de 2014? Saber quin rendiment en va treure d'aquesta venda, per què creu que Físioart, la seva empresa, ha estat incorporada a la causa que tenen oberta al Jutjat d'Instrucció número 31, i si hi ha alguna cosa a amagar darrere Físioart.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Sabirà. Senyora Pujol Ferrusola, a efectes d'acta al final de cada grup parlamentari li faré la doble opció, òbviament, de dir-li si vol respondre algun dels aspectes o si, d'altra banda, es ratifica en la seva voluntat i dret de no declarar.

Mireia Pujol Ferrusola

Em ratifico.

El president

Es ratifica. Que consti en acta en el seu dret a no declarar. Doncs és el torn del Grup Parlamentari Socialista, en veu de l'il·lustre diputat Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Nosaltres lamentem la posició de la senyora Mireia Pujol de no declarar en aquesta comissió, respectem la seva posició perquè és un dret que l'empara, però és evident que no ajuda a aclarir un dels objectes d'aquesta comissió, perquè es va constituir aquesta comissió, de fet l'origen d'aquesta comissió, que és la confessió dels senyor Jordi Pujol i Soley respecte al manteniment que la seva família, en concret la seva esposa i els seus fills, tenien un compte, en aquest cas, a Andorra amagada de la hisenda pública, i, per tant, el que fa és seguir creant ombres de dubte, de sospita respecte l'explicació que Jordi Pujol i Soley va donar en aquesta comissió a la seva primera compareixença a la Comissió d'Afers Institucionals i a la seva compareixença ara fa unes setmanes en aquesta mateixa comissió.

De fet, la seva actitud de no explicar el que considerés oportú en aquesta comissió parlamentària forma part, des del nostre punt de vista, a una estratègia del conjunt de la família, d'explicar, o almenys fins ara, els seus germans, a explicar moltes coses i no entrar concretament a aclarir alguns dels dubtes que els diversos grups parlamentaris, o quasi tots els grups parlamentaris expressen respecte l'origen del llegat, de la deixa del senyor Florenci Pujol.

Estem expectants, li confesso, amb l'explicació que el seu germà Jordi Pujol Ferrusola diu que farà el 26 de març al jutjat, per què s'ha tardat nou mesos a donar una explicació raonable de l'origen d'aquests fons. És a dir un cop t'han agafat, en aquest cas, un cop s'ha explicat per part de Jordi Pujol i Soley que hi havia aquests fons a l'estranger el més normal, el més lògic, jo crec que ho hagués entès, almenys és l'explicació que esperen tots els catalans i les catalanes per ser l'expresident Pujol la figura política que ha estat, era el mateix moment de la confessió a explicar allò fil per randa des del minut zero l'origen dels fons, quin ha estat el recorregut, quins moviments hi ha hagut en aquest compte bancari. Cosa que durant aquests nou mesos no s'ha produït, més aviat el contrari, no?, la família el que ha intentat ha sigut obstruir tots els intents de la justícia, d'aquest Parlament i de l'opinió pública, per saber com han evolucionat aquests comptes que estaven a paradisos fiscals.

Ens hagués agradat preguntar-li si vostè abans de la regularització que va fer de la seva part el juliol del 2014 si havia retirat diners d'aquest compte, segons ens consta a la declaració que va fer doncs, sembla ser que sí, entre el maig del 2011 i el novembre del 2012 al voltant de 153.000 euros. Si vostè era conscient que amb la retirada d'aquests fons estava incomplint també els seus compromisos fiscals amb la hisenda, si ens podria acreditar la quantitat màxima que hi ha hagut en el seu compte, no li volíem preguntar per qui li gestionava els diners perquè ja ho va expressar en el jutjat la senyora Marta Pallerola. Sí que li volíem preguntar si la senyora Marta Pallerola tenia algun indici o tenia una opinió formada sobre qui creu que va traïr aquest secret que tenien entre tots els germans, segons ens ha explicat abans l'Oleguer Pujol, no?, un secret de tota la família de no explicar que hi havia aquests comptes, algú va explicar-ho. Si tenen algun indici de qui va fer-ho, si fa ser la mateixa banca andorrana, algú més pròxim a la família, algú pròxim a la seva organització política...?

I li volíem preguntar també si no li ha estranyava l'elevat ritme de vida d'alguns dels seus germans, atès que vostè ha manifestat que els seus negocis eren per anar tirant, si no li estranyava, no?, que alguns altres dels seus germans tinguessin un elevat ritme de vida. I li volíem preguntar per aquest habitatge de protecció oficial que vostè va adquirir, si va tenir algú que l'avalés en la compra d'aquest habitatge, atès que els seus ingressos declarats el 18 de març del 2002, doncs, no eren elevats, i si els avals van ser personals d'algú o els avals eren els cognoms que vostè tenia i per això el BBVA li va deixar la hipoteca per adquirir aquesta finca que li va vendre Realia, per cert, participada per Bankia i Foment i Contratas i Construccions. I si no li semblava poc ètic, amb el dineral que vostè tenia en aquest compte a Andorra, doncs, adquirir un habitatge de protecció pública.

Pel que hem vist totes aquestes preguntes o seran respostes però la nostra obligació era preguntar-les i, en tot cas, formular-les perquè quedi constància a l'acta de la sessió d'avui.

El president

Gràcies, senyor Terrades. Seguint la mateixa lògica de l'acte, senyora Pujol Ferrusola vol aclarir algun aspecte dels plantejats o es ratifica en la seva voluntat i dret a no declarar?

Mireia Pujol Ferrusola

No.

El president

D'acord, que consti en acta. És el torn, doncs, del Grup Parlamentari Popular, en veu de l'il·lustre diputat Santi Rodríguez.

Fitxer 15

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Bé, jo crec que no hi han massa diferències amb relació al que han comentat els diputats que m'han precedit, amb relació a aquells aspectes que ens hauria agradat sentir la seva resposta.

I en aquest sentit, una primera pregunta que a nosaltres ens ocupa és si aquells 62 milions de pessetes expectants que va rebre l'any 92..., si vostè coneixia si era una setena part o era una vuitena part de la deixa del seu avi.

Un segon aspecte que també ens ha cridat l'atenció –ja s'hi ha referit algun diputat– és, vist el rendiment que n'han tret els diferents germans, d'aquells diners que van rebre l'any 92, doncs, ens sorprenia com..., per exemple acabem de sentir ara el seu germà Oleguer; ell en va treure un rendiment, diu que moderat. En realitat va ser capaç de duplicar entre el 92 i l'any 2015 el capital inicial i anar-se'n a 750.000 euros, diguem-ne, de capital final. I en canvi ens sorprenia, doncs, que en principi vostè, sense cap mena de vinculació amb inversions financeres ni coneixement del món financer, aquella inversió la vagi més que triplicar, eh?, superar tres vegades el capital inicial d'ençà de l'any 92.

També ens sorprèn una mica, a partir de la declaració també que hem sentit en el Jutjat 31, que la major part del rendiment d'aquells diners no estan precisament en el període 2010-2014, sinó que estan en el període anterior, no estan amb la gestió de BPA, sinó que estan amb la gestió anterior d'Andbank i em sembla que era en el seu cas la Banca Reig on inicialment tenia aquests 62 milions de pessetes.

També li volíem preguntar per la compatibilitat, com a mínim ètica, d'acollir-se a un habitatge de protecció oficial sabent que tenia, doncs, una quantitat de diners gens menyspreable i que podia perfectament accedir a un habitatge de renda lliure.

I acabar, doncs, necessàriament amb una reflexió global. Nosaltres tampoc no creiem que hi hagin casualitats, en el sentit que jo crec que hi han molts silencis per part de vostès. Tot i que alguns parlin molt o hagin parlat molt, algun dels seus germans hagi parlat molt en aquesta comissió, al final amb relació a aquesta qüestió, que jo crec que és la que ha de centrar i per la nostra part ha centrat, volem que centri el tema de la comissió d'investigació, que és la deixa declarada pel seu pare el passat vint-i-cinc de juliol, jo crec que hi han molts silencis i moltes complicitats a l'entorn de la mateixa, no? I, per tant, jo crec que hi han molts dubtes també amb relació a quin és l'origen i quines són les circumstàncies que al llarg dels anys han anat passant tots aquests diners, no?

I veiem una contradicció bastant important, sobretot en allò que deia el seu pare el 25 de juliol, que era la voluntat de col·laborar amb l'Agència Tributària o amb les investigacions tant tributàries com fiscals que hi poguessin haver, amb el fet que, doncs, sense anar gaire més lluny, no?, precisament el divendres passat coneixíem que el seu germà, que havia gestionat aquests recursos fins a l'any 1992, presentava un recurs, i li era admès, davant de la jutge d'Andorra per evitar que es donés a conèixer els seus comptes en el Principat d'Andorra, quan segons ell i segons va declarar en aquesta mateixa comissió no hi havia absolutament res a fora de Catalunya, fora d'una oficina del BBVA, com exactament havia dit.

I, per tant, aquestes actituds de silencis en el seu cas i silencis en altres casos, que són tapats per un excés de declaracions i per un excés d'informació, ens donen molt la impressió que tot té un únic objectiu, que aquest únic objectiu precisament és tapar quin és l'origen principal d'aquesta comissió d'investigació, la deixa de l'avi, l'origen d'aquells diners. No és el seu cas, sí que és el cas dels seus germans; els negocis, no de tots, d'alguns dels seus germans, sí els negocis que han pogut fer a l'ombra de l'Administració de la Generalitat. Per tant, hi han silencis que parlen i ens dóna la impressió que aquest n'és un més.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor Rodríguez. Senyora Pujol Ferrusola, vol aclarir algun matís del requerit pel Grup Parlamentari Popular? O es ratifica en la seva voluntat i dret a no declarar? (*Veus de fons.*) Doncs, passem al Grup Parlamentari d'Iniciativa per

Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, en veu de l'il·lustre diputat Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Gràcies, president. Senyora Mireia Pujol, tingui vostè bona tarda. Li reconec que és una situació per a vostè i per a nosaltres violenta, el fet que vostè vagi aguantant les andanades de tothom, anem preguntant i vostè segueix impertèrrita. Hi està en el seu dret i, per tant, res a dir.

Sí que hi ha algunes contradiccions. Llegim a la seva declaració, la que vostè va signar al Jutjat 31 i també la que va signar el seu pare..., i m'agradaria que aquestes contradiccions fossin aclarides. En concret, el seu pare va declarar el dia 27, i li ho cito literalment: «Ignoro si els comptes que la meva esposa i els meus fills Marta, Mireia i Pere tenien a Suïssa es nodrien de fons provinents d'altres països.» Jo no sé si vostè em podria dir quins són aquests comptes que vostès tenien a Suïssa, als quals va referència el seu pare, perquè ho diu i ho té signat. *(Pausa.)* Bé, doncs, queda signat d'aquesta manera i potser hauríem d'aclarir-ho perquè, clar, és perillós dir en un lloc, en seu judicial, que vostès tenien comptes a Suïssa. Vull dir, si no és cert...

Mireia Pujol i Ferrusola

Això ja li van contestar els meus germans. Es reitera la pregunta. Va ser un error dir Suïssa, segurament.

Marc Vidal i Pou

Per tant, vostè reitera que és un error...

Mireia Pujol i Ferrusola

Ja ho van explicar.

Marc Vidal i Pou

D'acord, per tant fóra bo que es rectificués, eh?, si és un error. Ho dic perquè és el que consta.

De fet, una altra contradicció, que a mi em sembla que és una contradicció, és que vostè declara que el seu pare sempre s'ha mantingut al marge del fons de l'avi, que no va supervisar ni va controlar res fins que vostè i el seu germà van ser

majors d'edat, i que la seva mare tampoc va supervisar res. Com ho pot saber això? És a dir, si no tenir informació, com ho pot saber? Només perquè els ho diu el seu pare? Perquè llavors no em quadra. És a dir, si vostè tenia informació és lògic que sàpiga que tant el seu pare com la seva mare s'havien mantingut al marge. Però si vostè no en sabia res, només se'n refia de la paraula del seu pare, en aquest cas. *(Pausa.)* Interpretarem que és això.

Una altra cosa. Vostè va declarar també en aquesta declaració que la informació que surt a la premsa sobre els seus diners són molt precises, i per tant entenc que les deu confirmar, perquè devia ser una filtració, el que sigui. Vol dir que per això van regularitzar els fons i, si no, no ho haurien fet? Perquè aquesta és una pregunta, jo crec, clau. Vostès, si no fos perquè va sortir a la premsa, no haurien fet la regularització que vostès van fer? S'haurien mantingut en la situació de defraudació? *(Pausa.)* No sé si s'ho està pensant o... *(Pausa.)* No, no s'ho està pensant. D'acord, molt bé.

Ja li han preguntat com s'ho devia fer per convertir els 62 milions de pessetes en el milió d'euros. Ja, però tenim un dubte que ningú ens ha aclarit. Per se'ls treuen de sobre, Andbank, el 2010, a vostès? Dit d'una altra manera, per què els aconsellen, els diuen que se'n vagin i llavors vostès obren els comptes a BPA? Quin problema hi va haver amb Andbank perquè els diguessin a vostès que havien de marxar d'allà? O va ser un acord? O no ho sap? *(Pausa.)* No sé si no ho sap o no ho vol dir. Entendrem que no ho vol dir, doncs.

Escolti'm, respecte de la senyora Marta Pallerola, a la qual vostè li atribueix el mèrit de l'increment de l'import dels diners, de què la coneixia, vostè, la senyora Marta Pallerola? Qui la hi va presentar? O qui li va dir que gestionés el seu compte? Vostè sap, la relació entre Marta Pallerola i Josep Maria Pallerola, quina relació és? *(Pausa.)* Tampoc ho sap. O no ho vol saber.

I la persona que l'ha aconsellat en el procés de regularització dels diners que tenia a Andorra, és a dir, el seu assessor fiscal, ens pot dir qui és? Es va reunir amb aquesta persona el cap de setmana després de la declaració que va fer el seu pare el 25 de juliol a la residència que té el seu germà a la Tor de Querol, el seu germà Josep, amb aquesta persona, l'assessor fiscal que a vostè li va aconsellar la regularització dels diners? *(Pausa.)* No vol dir res, eh? Molt bé.

Escolti'm una cosa, des del 92, en què vostè obre el compte a Banca Reig o a Andbank, fins al juliol passat, en què va regularitzar els diners, han passat vint-i-dos anys. No havia pensat mai que la podrien enxampar, que s'acabaria descobrint aquest compte? Estava vostè molt segura que no ho descobririen? D'alguna manera se sentia protegida? Algú li havia dit d'alguna manera..., o algú de la seva família o algú del seu entorn li havia donat garanties que això no passaria? És que és una mica arriscat, diguem-ne. *(Pausa.)* No? Perquè vostè sabia que estava en una situació d'il·legalitat. Vull dir, vostè tenia durant vint-i-dos anys diners a fora, vostè era conscient que estava en una situació d'il·legalitat. Vostè sap que la Llei 7/2012, de 29 d'octubre, obliga a la declaració dels patrimonis que estiguin a l'estranger i, per tant, com a mínim des de l'aprovació d'aquesta llei vostè sap que és defraudadora fiscal. Vostè ho sabia. *(Pausa.)*

El seu germà, tots ho diuen, que era el que gestionava aquests diners a l'estranger. S'han posat d'acord a passar-li la responsabilitat al seu germà Jordi, tots? És el que carregarà el mort? Està disposat ell a carregar amb la culpa? Perquè tots diuen que era el que ho gestionava. I també per la normativa, el Reial decret 2281, de 1998, estableix l'obligació d'informar l'Agència Tributària, les persones autoritzades pels titulars per a l'ús i disposició dels comptes. I, per tant, el converteix, el seu germà, en defraudador. No sé si s'han posat vostès d'acord amb això. *(Pausa.)*

Per últim, una pregunta. Vostè es va donar de baixa de Convergència Democràtica i segons els mitjans –que jo no tinc per què refiar-me'n, dels mitjans, per això li ho pregunto a vostè– diuen que és pel tracte que el seu partit va donar al seu pare en conèixer la versió amb relació al llegat d'Andorra. No sé si és això; no sé si creu que el partit està deixant de banda la família; no sé si creu que el partit està en deute, potser, amb el seu pare per la seva dedicació completa durant tota la vida del partit. No sé si té alguna cosa a dir respecte d'això. *(Pausa.)*

Bé, doncs, moltes gràcies. No tinc més preguntes.

El president

Gràcies, senyor Vidal. Entenc que la senyora Pujol i Ferrusola es ratifica en la seva voluntat i dret a no declarar. *(Pausa.)* Doncs, passem al Grup Parlamentari de Ciutadans, en veu de l'il·lustre diputat Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, señor presidente. Gracias, señora Pujol Ferrusola, por estar hoy, esta tarde, aquí, a pesar de que se acoge a su derecho a no declarar, un derecho que desde luego nadie puede discutirle porque es un derecho que le otorga nuestra constitución.

Lo que ocurre es que, en la sede parlamentaria que nos encontramos y siendo usted miembro de la familia que es, la mentamos que se acoja usted al derecho a no declarar por lo que eso significa, porque usted está declarando hoy, o debería estar declarando, ante los representantes del pueblo de Cataluña, que quieren saber acerca de qué ha ocurrido con el dinero, con la fortuna de su familia, con la de usted misma, porque ese millón de euros a lo mejor a usted no le parece mucho dinero o a lo mejor es la punta del iceberg, pero lo cierto es que no todos los catalanes tienen un millón de euros en las cuentas, y querrían saber qué ha hecho usted, de qué ha trabajado, de dónde lo ha conseguido. Porque, fíjese, el tema de la *deixa*, de la *deixa* de su abuelo, pues, bueno, con ser un tema que preocupa a los catalanes..., lo que supone que su padre confesó que defraudó en realidad a su hermana, la tía de usted, porque dispuso de un dinero, ocultándoselo a ella, que era de la herencia de su abuelo.

Fitxer 16

Pues, eso, con ser grave –con ser grave– el fraude a la hacienda pública, lo que realmente es grave y a los catalanes les preocupa es pensar que su familia ha estado haciendo negocio con la cosa pública, que su familia se ha lucrado, que su familia ha amasado una fortuna muy grande por medio del favoritismo de los contratos con la Generalitat y a lo mejor también, como se dice desde hace muchos años, con las comisiones sobre las obras públicas.

Por eso nosotros hoy le hubiéramos preguntado acerca de las razones de la multiplicación de su dinero. Cómo pasó de esos 62 millones que dicen ustedes que recibió, cómo ha pasado en poco tiempo a más de 1 millón de euros, retirando como retiraba, según usted ha declarado en el juzgado, cantidades periódicas. De dónde viene la fortuna de sus otros hermanos. Qué dinero entró en su cuenta durante todos estos años. Qué dinero entró y qué dinero salió y para qué. Todas

estas cosas a usted no le costaría nada explicarlas; a usted y a su familia no les costaría nada levantar el secreto bancario y explicarlo, si no tuvieran nada que ocultar. Entonces, su silencio nos da a entender a todos que ustedes sí que tienen algo que ocultar. Porque si ustedes, además, han regularizado el dinero y ya están en paz con la hacienda pública, como nos ha dicho su hermano antes aquí, pues, ¿qué más hay que ocultar, si ustedes ya han regularizado? No entendemos este silencio, si es que no hay nada que ocultar. Y como usted calla, entendemos que oculta.

La segunda cuestión, aparte de las preguntas que le han formulado el resto de diputados, es..., yo le hubiera preguntado acerca de si usted ha percibido, como miembro de la familia, que ustedes se repartían, o algunos de sus hermanos se repartían los papeles, y que su hermano Jordi era la conexión empresarial con el mundo del dinero que rodeaba a la Generalitat y a Convergència i Unió. Y si su hermano Oriol era quien gestionaba las cosas desde el núcleo decisorio del partido de Convergència i Unió; se lo hubiera preguntado también. Y el origen de los fondos de Oleguer, que ha declarado aquí que..., nos ha dicho que en todas las inversiones que hacían se sabe de dónde venían los fondos de las inversiones, pero el origen último de esos fondos tampoco lo sabemos. Como su hermano, me hubiese gustado que usted nos hubiese explicado, después de la declaración de su hermano Oleguer, de dónde sacó él el dinero, con veintitantos años, para empezar... Él, que dice que no movió el dinero de la *deixa*, de dónde sacó los capitales para empezar a poner la primera piedra de todo este dinero, de estos cientos de millones de euros que al parecer ha estado moviendo estos años.

Le hubiéramos preguntado también si son ciertos o no los viajes de su madre, de Marta Ferrusola, a Andorra, que tanto han dado que hablar. Y ella lo negó aquí, pero hay responsables de la Administración de entonces que dicen que ella viajaba con mucha frecuencia durante muchos años a Andorra. Y ella lo negó. Y hemos pedido documentos a la Generalitat, y la Generalitat dice que no guarda los documentos de aquellos viajes, de las escoltas. Y, claro, como no tenemos otro medio de saberlo, yo le hubiera preguntado a usted también qué nos decía acerca de eso.

Le hubiera preguntado acerca de si se suscitó alguna vez un debate ético en su familia sobre la posibilidad de ustedes, los hijos del señor Jordi Pujol, de contratar

con la Generalitat, muchas veces sin concurso público, como su hermana Marta, que obtuvo contratos. Si esto ustedes lo hablaban. Si ustedes han considerado que esto...

Mireia Pujol Ferrusola

M'està fent preguntes que no es refereixen a mi. Això ja ho ha preguntat als meus germans, a la meva mare...

Carlos Carrizosa Torres

Sí que es refereixen a vostè, disculpi...

Mireia Pujol Ferrusola

No, perdoni.

Carlos Carrizosa Torres

Sí, perquè són coses...

Mireia Pujol Ferrusola

Contractes públics, la meva mare els viatges a Andorra... Tot això ja li ho han contestat ells. Ells són ells i jo sóc jo. Pregunti'm per mi. No contestaré, perquè aquí, contestis el que contestis és complex, eh? Però no em torni amb la meva família, perquè ja han passat tots, eh? Hem passat tots. Han tingut opció a preguntar-ho a tots.

Carlos Carrizosa Torres

Doncs, li hem preguntat per les coses de vostè i tampoc no ha contestat.

Mireia Pujol Ferrusola

No, jo no contestaré. Sí, però no contestaré. Oi que hi tinc dret?

Carlos Carrizosa Torres

Sí.

Mireia Pujol Ferrusola

Doncs, ja està. Tinc moltes coses a dir, però no, perquè vostès ho manipulen d'una manera que no...

Carlos Carrizosa Torres

Jo no crec que sigui manipular...

Mireia Pujol Ferrusola

No estic acostumada a aquest escenari i no vull. Ja està.

El president

Senyora Pujol Ferrusola, ja entenc que hi ha preguntes que no poden..., però li asseguro que igual que existeix el dret a no declarar i a no violentar-lo, el dret a la llibertat d'expressió en la casa de la democràcia, que és aquest Parlament de Catalunya, és també sagrat per a totes les ideologies polítiques...

Per tant, entenc que no li poden agradar les preguntes perquè són d'un calat que no considera, però em sembla que el dret del diputat a considerar les preguntes que formuli, en discrepem o no, també és sagrat.

Senyor Carrizosa, han sucumbit els cinc minuts. Si té alguna pregunta més...

Carlos Carrizosa Torres

Sí, acabaré ja, senyor president. Bueno, pues, acabo ya diciéndole, cómo se le ha preguntado ya aquí, que usted rompió el carnet de Convergència i Unió, y esto, que le atañe a usted, la razón por la que lo hizo, pues, yo le quería preguntar ¿qué es lo que le ha defraudado de su partido? ¿Se ha considerado usted de alguna forma traicionada? ¿Ha considerado que ustedes daban algo a Convergència i Unió que luego Convergencia i Unió no se lo ha devuelto a ustedes, más allá de las cosas políticas? ¿Están en deuda con ustedes, con la familia Pujol? No entendemos qué significó, por su parte, este agravio que usted parece haber padecido por Convergència i Unió. Y es la última pregunta, ya, que esa sí que le # personalmente, y si usted tuviera a bien contestarla.

El president

Gràcies, senyor Carrizosa. Senyora Mireia Pujol, per favor, ara sí que si vol pot utilitzar el temps de paraula per a qualsevol cosa que consideri respecte a la intervenció del Grup de Ciutadans. *(Veus de fons.)* O ratificar-se en la seva voluntat i dret de no declarar. *(Veus de fons.)* Es ratifica en la seva voluntat i dret de no declarar.

I ara és el torn..., el penúltim torn dels grups parlamentaris, és el torn de la CUP Alternativa d'Esquerres, en veu de la diputada Isabel Vallet.

Isabel Vallet Sánchez

Bé, nosaltres li diríem que entenem que ha pres una mala decisió personal, perquè a diferència dels seus germans –i veurem l'últim que queda–, tothom que ha passat per aquí..., fins i tot els seus pares, que van dir que no parlarien, van acabar parlant. Finalment acabarà sent vostè la que passa per aquí, no diu res..., bé, no diu res menys l'esbrincada al diputat anterior, i en canvi sí que ho fa al jutjat. Per tant, nosaltres no entenem, finalment, aquesta decisió en clau de... Quina lectura hi ha, aquí?

La lectura és: el Parlament no importa, no ha de venir a explicar res; en canvi, sí que ha d'anar a un jutjat a declarar perquè està imputada. Perquè, si no, no entenem com no aprofita l'oportunitat d'estar aquí, de la qual no es deriven responsabilitats penals ni responsabilitats civils, sinó que simplement es tracta de dirimir responsabilitats polítiques, que d'altra banda no serien ni seues, que són del seu pare. Però, en tot cas..., bé, en fi, com s'ha dit, d'altra banda està en el seu dret.

Sí que hem pogut escoltar les seves declaracions al jutjat..., bé, les que estan penjades per internet i les que ja estan transcrites, i també hem caigut o hem reparat en una sèrie de contradiccions que van repetint-se o..., de les quals ens han sobtat dos coses.

La primera, i se li ha explicat, és aquesta decisió que han pres, o que a nosaltres ens fa la impressió que han pres com a família, de traslladar-li la responsabilitat al seu germà Jordi sobre la gestió dels fons. Però sí que és cert que vostè en la declaració diu que, bé, que Delfí Mateu no podia assumir –i crec que la paraula que fa servir és «no podia seguir amb aquesta càrrega i decideix fer el traspassament». A nosaltres ens sobta que amb aquest traspassament no hi hagi acreditades una sèrie d'operacions anteriors, com s'havia gestionat el fons, com s'havia liquidat. Entenem que això no els interessava o és que era una cosa que no anava amb vostès? En tot cas, la paraula «càrrega» que vostè fa servir en aquella declaració ens ha sobtat, perquè precisament des del nostre punt de vista ja dona bastants pistes del que finalment era això, no?, una càrrega, en tot cas, que alguns van gestionar millor que altres, ja se li ha dit. Ens sobta, en el seu cas, que hagi gairebé triplicat els ingressos.

També volíem preguntar-li, mitjançant quines operacions ho feia. Perquè també ha declarat al jutjat, doncs, que era la gestora bancària la que se n'encarregava, vostè simplement les autoritzava.

Però el que més ens ha sobtat era quan ha parlat de les retirades. Llavors, sí, diu que ha retirat certs diners en el temps, però que no retirava quantitats més grans de cinc mil euros, deia «de tres mil a cinc mil». En tot cas, nosaltres hem comptat i hem dit: «Si s'ha retirat fins a 153.000 euros, i diu que no retirava més de cinc mil euros cada vegada, això vol dir que, en aproximadament quatre anys, vostè devia fer trenta viatges a Andorra, de no ser que les quantitats aquestes que retirava no eren tan baixes i foren altres, com disset mil, dotze mil i altres quantitats.

També ens sobtava, dèiem, que tragués aquestes quantitats una persona que s'havia d'acollir a un pis de protecció oficial. Per tant, no enteníem, doncs, aquest doble biaix, no?, de tenir un patrimoni a Andorra de bastants diners, i d'altra banda acollir-se al que hauria de ser, des del nostre punt de vista, un mínim de justícia social per a la gent que ho necessita; no seria el seu cas.

També li hauríem volgut preguntar pel ritual quan anava a Andorra. Què feia? Anava al banc? Amb qui hi anava? Ja ha dit que a sa mare se li havia preguntat si anava o no a Andorra. Sí, sa mare va dir que va anar a Andorra dos vegades..., tres; ara no ho recordo: dos o tres. I curiosament no són als registres policials. En tot cas, vostè hauria multiplicat per deu els viatges de sa mare si els comptes que fem, sobre el fet que només treia cinc mil euros cada vegada que hi anava, són certs.

Voldríem haver-li preguntat també sobre la seua empresa i la decisió de dissoldre-la. Voldríem haver-li preguntat, doncs, finalment, per la confessió del seu pare. Què els ha semblat? Voldríem haver-li preguntat també sobre si tots els germans havien rebut la mateixa quantitat o no. Li voldríem haver preguntat, també, sobre si coneix l'origen dels fons, si mai s'ha preocupat per preguntar-ho. Si coneix que ara mateix s'estan atribuint a diferents coses: el negoci de les divises, per una banda; la despatrimonialització de Banca Catalana; les comissions del 3 per cent; també s'ha dit..., o sortien uns laboratoris pel mig.

Finalment, enteníem que avui tenia l'oportunitat d'explicar tot això. I, bé, no ho ha fet. Només ha trencat el silenci per a dir que no té comptes a Suïssa; està bé.

I la pregunta final seria: vostè és conscient que durant un temps ha sigut una defraudadora i que durant un temps ha evadit impostos? I no creu que això, pel fet de ser filla del president de la Generalitat, la situa en una gravetat més gran?

Gràcies.

El president

Senyora Pujol Ferrusola, entenc que es ratifica en la seva voluntat i dret a no declarar. (*Veus de fons.*)

Doncs, finalment és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, en veu de la il·lustre diputada Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyora Mireia Pujol, ha manifestat des d'un inici, i així s'ha mantingut pràcticament, a excepció de dos temes concrets que vostè ha volgut aclarir, acollir-se al seu dret de no declarar, de no donar una resposta a les preguntes que li fem els diferents diputats.

Sóc la darrera persona a intervenir en la comissió. El meu grup és el darrer, com a grup majoritari i, per tant, en aquest sentit, les diferents preguntes que podíem tenir la intenció de dur a terme, doncs, lògicament pot imaginar que no totes les haguéssim subscrit nosaltres, però algunes sí que les hauríem pogut fer.

Hem vist la seva declaració en el jutjat i les explicacions que ha fet sobre la deixa, i no només aquesta, sinó també, doncs, com vostè va actuar davant d'aquesta i com es va deixar assessorar o com va fer les diferents accions sobre aquesta. En aquest sentit, però, igual que a la resta de persones que han vingut a aquesta comissió i que eren receptores de la deixa, nosaltres els preguntàvem a tots i a cadascun d'ells si subscrivien la totalitat del manifest del 25 de juliol. I aquest és un tema..., no sé si... No contestarà. Doncs, no ho sabrem, però era una de les preguntes.

I l'altra, en certa manera ja ha estat contestada, era el tema del pis de protecció oficial; si aquest havia estat fet pel Govern de la Generalitat, cosa que tots hem pogut llegir que no. Però ens hauria agradat també que ens poguéssim aclarir com havia anat, al detall.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada Borràs.

És el darrer moment per si vol fer afegir alguna reflexió. Doncs, acollint-se al seu dret i voluntat de no declarar, se suspèn la sessió tretze minuts, fins a les set de la tarda, que, com saben, tenim la tercera compareixença, en aquesta ocasió amb videoconferència, pactada puntualment.

Gràcies. Gràcies també a la compareixent i a tots els diputats.

Fins ara.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...